

INSPIRATIE - 11 november 2017

Arine Brouwer, is als trainer en coach betrokken bij de toerusting van werkers in de kerk via Toerusting 2.0. van de NGK.

Een proces van eenwording...Wat doet dat met je?

Mijn eerste gedachte bij dit thema was: wat het doet raakt niet alleen je verstand, maar zeker zoveel je hart en ook je lijf.

De tweede gedachte: een fusieproces betekent: beweging.

Om te ervaren wat een veranderde context en beweging met je doen, heb ik de afgevaardigden uitgenodigd te gaan staan en een andere zitplaats in de zaal te zoeken, minimaal 1 meter van de plek waar zij zaten en dit alles binnen een minuut. Die minuut bleek te kort. Het kost tijd voordat iedereen weer een plek gevonden heeft.

Uit een paar reactie van mensen die ik heb gevraagd wat ze dachten, kun je concluderen dat zo'n beweging voor iedereen anders is: De één wil graag de zin van zo'n beweging weten, de ander ziet kansen om anderen te ontmoeten en een derde is op zijn plek blijven zitten.

Dat is dus wat zo'n eenwordingsproces met je doet: Dat is voor iedereen anders. Het wordt in sterke mate bepaald door je karakter en de geschiedenis die je hebt met veranderingen in het algemeen en deze verandering in het bijzonder.

In het algemeen kun je stellen dat er een appèl wordt gedaan op onze basisbehoeftes wanneer een bekende context of structuur of systeem verandert of wordt veranderd.

De behoefte aan *relatie* roept de vraag op: Waar hoor ik bij? Bij wie ben ik veilig? Met wie ben ik verbonden.

De behoefte aan *autonomie* roept de vraag op: Mag ik mezelf zijn? Kan ik hier een ander geluid laten horen? Is er waardering voor wie ik ben en voor mijn standpunt?

De behoefte aan *competentie* roept de vraag op: Is er ruimte voor mijn talenten? Mag ik een verschil maken? Mag ik iets bijdragen?

Een proces van eenwording vraagt ruimte voor deze behoeftes. Het kost tijd om in een nieuw "geheel" een passende plaats te vinden. Daarvoor is echt, open contact nodig en een ontvankelijke houding. Het vraagt een keuze en moed om uit te reiken naar de ander om die echt te willen begrijpen.

Ik ben hoopvol over dergelijke processen. Niet omdat ik menselijke vermogens op dit vlak overschat. Zelfs een groot gedeeld verlangen en urgentiebesef kunnen ons niet uit tillen boven onze behoefte. Zij zullen echte eenheid niet kunnen bewerkstelligen. Mijn hoop is gebaseerd op Gods woord, waar ik lees:

"Dan zullen we, door ons aan de waarheid te houden en elkaar lief te hebben, samen volledig toegroeien naar hem die het Hoofd is: Christus. Vanuit dat hoofd krijgt het lichaam samenhang, en wordt ondersteund en bijeengehouden door alle gewrichtsbanden. Ieder deel draagt naar vermogen bij tot de groei van het lichaam, dat zo zichzelf opbouwt door de liefde." (Ef. 4: 15 en 16.)